

- dokonanie przez Komisję nieprawidłowej oceny gospodarczej wartości emisji akcji prywatyzowanego banku oraz
- błędne zastosowanie przez Komisję art. 87 ust. 1 WE w związku ze ustaleniem elementów pomocy prawa.

Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2008 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-270/08)

(2008/C 247/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumpa, pełnomocnik wspierany przez adwokata i C. von Donat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 1615 z dnia 29 kwietnia 2008 r. dotyczącej zmniejszenia kwoty pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) na rzecz programu operacyjnego w regionie celu 1 Berlin (wschodni) (1994–1999) w Republice Federalnej Niemiec;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Mocą zaskarżonej decyzji Komisja obniżyła wymiar pomocy finansowej przyznanej z EFRR na rzecz programu operacyjnego w regionie celu 1 — kraju związkowym Berlin w Republice Federalnej Niemiec (1994–1999).

Strona skarżąca po pierwsze, zarzuca Komisji, że błędnie zinterpretowała okoliczności faktyczne, wskazując szczególności na pominięcie niektórych wyników analiz i założenie istnienia powtarzających się błędów w zakresie zarządzania i kontroli.

Po drugie, skarżąca potwierdza, iż brak podstawy prawnej dla zastosowania ogólnej korekty finansowej i ekstrapolacji w odniesieniu do spornego programu operacyjnego za okres, którego pomoc dotyczy tj. w latach 1994–1999, ponieważ w okresie tym nie obowiązywały przepisy porównywalne z art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1260/99⁽¹⁾. Ponadto ani przepis art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88⁽²⁾, ani wewnętrzne wytyczne Komisji z dnia 15 października 1997 r. dotyczące korekt finansowych netto w ramach stosowania art. 24 rozporządzenia nr 4253/88, ani zasada rentowności rządząca wykoonyaniem budżetu, zgodnie z art. 274 WE nie stanowi dosta-

tecznie precyzyjnej podstawy prawnej. Nie sposób również, zdaniem skarżącej, powoływać się w tym przypadku na długotrwałą i ogólnie przyjętą praktykę administracyjną.

Skarżąca twierdzi ponadto, że zaskarżona decyzja narusza art. 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88, ponieważ nie miała miejsca żadna nieprawidłowość w rozumieniu tego przepisu. Podnosi ona również w tym kontekście, że nawet jeśli zostały spełnione warunki zmniejszenia pomocy finansowej, zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 4253/88, Komisja winna była skorzystać z służącego jej zakresu uznania i ocenić, czy przywołane zmniejszenie było proporcjonalne.

Skarżąca twierdzi tytułem uzupełnienia, że korekta ogólna miała niewspółmierny charakter, oraz że Komisja była zmuszona do przeprowadzenia ekstrapolacji bazując na niepełnych danych.

Skarżąca zarzuca przede wszystkim Komisji, że uchybiła obowiązkowi dostatecznego uzasadnienia decyzji.

Wreszcie skarżąca argumentuje, że Komisja naruszyła zasadę partnerstwa, ponieważ mimo licznych kontroli finansowych przeprowadzonych w okresie obowiązywania pomocy tj. w latach 1994/1999, Komisja nie rozważała zastosowania konsekwencji finansowych ewentualnych niedociągnięć systemowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. L 161, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2008 r. — Communauté d'Agglomération du Douaisis przeciwko Komisji

(Sprawa T-279/08)

(2008/C 247/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Communauté d'Agglomération du Douaisis (przedstawiciel: M.-Y. Benjamin, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C 38/2007 z dnia 2 kwietnia 2008 r.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich C (2008) 1089 wersja ostateczna z dnia 2 kwietnia 2008 r., w której Komisja uznała za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa przyznaną przez skarżącą i Région Nord-Pas-de-Calais na rzecz Arbel Fauvet Rail SA w formie pożyczek podlegających zwrotowi według rocznej stopy oprocentowania wynoszącej 4,08 % odpowiadającej wspólnotowej stopie referencyjnej obowiązującej w momencie udzielenia pożyczki. Komisja uznała, że ze względu na sytuację finansową Arbel Fauvet Rail SA spółka ta nie mogłaby zapewnić sobie środków na rynku finansowym na równie korzystnych warunkach.

Zarzuty i główne argumenty skarżącej są podobne do tych, jakie podniesiono w sprawie T-267/08 Région Nord-Pas-de-Calais przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2008 r. — Republika Austrii przeciwko Komisji**(Sprawa T-281/08)**

(2008/C 247/30)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Republika Austrii (przedstawiciel: C. Pesendorfer)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 1625 końcowy z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 56/06 (ex NN 77/06) udzielonej przez Austrię na prywatyzację Banku Burgenland;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zwraca się przeciwko decyzji Komisji C(2008) 1625 końcowy z dnia 30 kwietnia 2008 r. (C 56/06, ex NN 77/06 — Prywatyzacja Banku Burgenland), na mocy której Komisja stwierdziła, że pomoc państwa, udzielona przez Austrię spółce ubezpieczeniowej Grazer Wechselseitige Versicherung AG i GW Beteiligungserwerbs- und -verwaltungs-GmbH z naruszeniem art. 88 ust. 3 WE w związku z prywatyzacją HYPO Bank Burgenland AG, nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

Jeżeli chodzi o uzasadnienie skargi, proszę zapoznać się ze skróto-
wym przedstawieniem zarzutów w sprawie T-268/08 Land Burgenland przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2008 r. — Grazer Wechselseitige Versicherung przeciwko Komisji**(Sprawa T-282/08)**

(2008/C 247/31)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Grazer Wechselseitige Versicherung (Graz, Austria) (przedstawiciel: H. Wollmann, Rechtsanwalt)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie na podstawie art. 231 ust. 1 WE nieważności decyzji Komisji C(2008) 1625 końcowy z dnia 30 kwietnia 2008 r. (C 56/06, ex NN 77/06 — Prywatyzacja Banku Burgenland) w całości;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zwraca się przeciwko decyzji Komisji C(2008) 1625 końcowy z dnia 30 kwietnia 2008 r. (C 56/06, ex NN 77/06 — Prywatyzacja Banku Burgenland), na mocy której Komisja stwierdziła, że pomoc państwa, udzielona przez Austrię spółce ubezpieczeniowej Grazer Wechselseitige Versicherung AG i GW Beteiligungserwerbs- und -verwaltungs-GmbH z naruszeniem art. 88 ust. 3 WE w związku z prywatyzacją HYPO Bank Burgenland AG, nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

Skarżąca podnosi w uzasadnieniu skargi przede wszystkim, że Komisja wielokrotnie błędnie zastosowała art. 87 ust. 1 WE. W tym zakresie zwraca ona w szczególności uwagę na to, że liczne wskaźniki przemawiały za tym, że wartość rynkowa prywatyzowanego banku w chwili sprzedaży wynosiła znacznie poniżej oferowanej przez skarżącą ceny, w związku z tym przy sprzedaży nie traktowano jej w sposób uprzywilejowany.

Ponadto zarzuca ona, że pozwana błędnie zastosowała zasadę „private vendor”. W tym zakresie skarżąca wskazuje, że teza Komisji, zgodnie z którą gwarancja prawna kraju związkowego Burgenland z tytułu niektórych zobowiązań prywatyzowanego banku nie powinna być zostać uwzględniona, jest błędna. Skarżąca podnosi również w tym kontekście, że Komisja nie działa zgodnie z punktem widzenia prywatnego inwestora, ale przyjmuje za wzorzec fikcję sprzedawcy gotowego ponieść 100 % ryzyka.

Dalej skarżąca zwraca uwagę na to, że Komisja nie dowiodła, by oferta skarżącej, po przeprowadzeniu wszystkich koniecznych dostosowań, wciąż była nominalnie niższa niż oferta konkurencyjnego uczestnika przetargu.